

[Lindenskov]

Det betyder en forringelse af en lovligt indgået overenskomst, og samtidig vil de statsansatte på Færøerne blive væsentligt dårligere stillet i økonomisk henseende end andre lønmodtagere på Færøerne, som ikke er underlagt lovindgrebet.

De statsansatte på Færøerne er selvfølgelig også underlagt færøsk skattelovgivning og må opretholde livet ved at købe varer på Færøerne, som skal betales til den pris, der er gældende deroppe. Når der samtidig henses til, at de fleste statsansatte på Færøerne i forvejen lønmæssigt er en hel del ringere stillet end andre lønmodtagere i det færøske samfund, så vil disse grupper komme til at opfatte loven som et meget betydeligt indgreb i deres levevilkår.

Jeg vil derfor gerne spørge regeringen, om man har overvejet forholdene specielt vedrørende Færøerne, og om regeringen er villig til at se på disse ting, som jeg mener er meget alvorlige for denne gruppe.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Det er jo altid trist, når hr. Svend Auken ikke er blidt stemt, men så må man i stedet for glæde sig over, at solen skinner i dag. Og så kan man jo glæde sig over, at hr. Svend Auken er enig med regeringen i, at vi skal have indkomspolitik, og så er vi da nået så langt.

Når hr. Svend Auken siger, at han ikke kan gå ind for, at man fjerner dyrtidsordninger og taktregulering, da der ikke er tale om modydelse, er det jo ikke sandt, for der er balance i tingene. Der er den balance, når vi laver en lønstoplov, at vi også kommer med en lovgivning om avancementstop. Det, vi har ønsket med forslaget om suspension eller fjernelse af dyrtidsreguleringer i den kommende overenskomstperiode, er at medvirke til at skabe en forbedring af erhvervslivets konkurrenceevne og dermed skabe flere arbejdspladser og bedre produktionsvilkår.

Jeg kan egentlig ikke forstå, at hr. Svend Auken ytrer meget stor overraskelse over organisationernes reaktion på dette. Det burde hr. Svend Auken vide alt om, for han har jo selv været arbejdsminister engang og har sidst i 1979 været med til at fremsætte og få gennemført et lovforslag her i folketinget om fjernelse af nogle dyrtidsportioner. Det var ikke en situation, hvor man kan sige, at der

blev sendt mange røde roser fra LO til socialdemokratiet i den anledning. Vi ved jo godt, at når en regering, uanset hvilken parti-farve den har, finder det nødvendigt af økonomiske årsager at fjerne eller suspendere nogle dyrtidsportioner, vil det selvfølgelig vække utilfredshed; det burde hr. Svend Auken være bekendt med.

Jeg vil sige til hr. Lawaetz, at jeg er meget enig i hovedsigtet, nemlig at det, det gælder om for os, er at skaffe nogle flere i arbejde, og at vi må sørge for i videst muligt omfang at producere os ud af krisen. Vi har jo fra regeringens side ønsket, at man skulle – ikke fjerne dyrtidsordningen, men suspendere den, i hvert fald i den kommende overenskomstperiode. Det har vi fundet var nødvendigt, når vi skulle fastholde en stram indkomstpolitisk ramme. Det er ikke rigtigt, at der ikke kommer noget i stedet for, for det er jo fra regeringens side tilkendegivet, at vi ønsker at komme med forslag om skattenedsættelser, såfremt der vil blive ført en stram indkomstpolitik.

De øvrige spørgsmål, som hr. Lawaetz var inde på, er bl.a. noget af det, som jeg forstår vil blive drøftet under udvalgsbehandlingen mellem anden og tredje behandling her i folketingssalen.

Jeg kan være meget enig i fru Lone Dybkjær betragtninger om, at det er væsentligt, at vi får dette lovforslag igennem, og jeg er glad for, at de radikale støtter lovforslaget. Men jeg er også enig i de betragtninger, fru Lone Dybkjær kom med derudover om, at det ville være meget hensigtsmæssigt, om vi på en eller anden måde kan tilrettelægge en langsigtet indkomstpolitik. Her har vi fra regeringens side skønnet, at det, det i første omgang drejede sig om, var at få et styr på indkomstpolitikken i resten af denne overenskomstperiode og i den næste overenskomstperiode.

Fru Lone Dybkjær var inde på, at der kunne komme nogle uheldige følgevirkninger, og det kan der måske nok, men her er fordelene jo, at i hvert fald lønstoploven kun gælder i 5 måneder, så de følgevirkninger, der her eventuelt kunne blive tale om, vil være af begrænset varighed på dette område.

Jeg kan være enig med fru Lone Dybkjær i, at det er meget væsentligt, at man fra regeringens side har drøftelser med arbejdsmarkedets parter om en indkomstpolitik.